

ANIOŁ KOŃCZYCKI

Rok XXI Nr 2 (285) Kończyce Wielkie LUTY 2021
<http://parafia.konczycewielkie.pl> aniolkonczycki@interia.pl

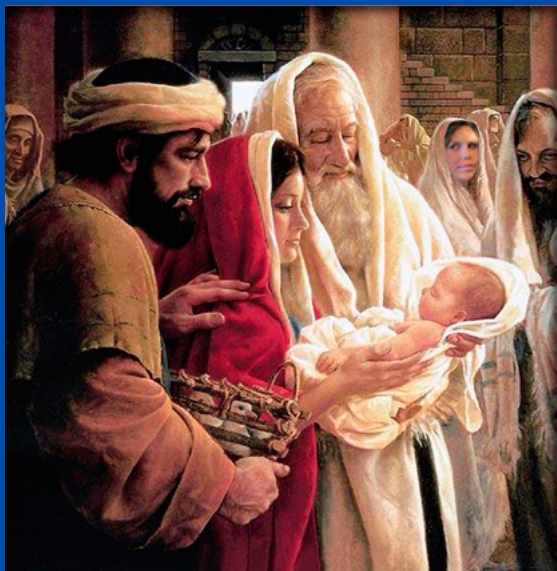
Eucharystia
daje życie
2019 – 2022

ZGROMADZENI NA ŚWIĘTEJ WIECZERZY

ROK DUSZPASTERSKI 2020/2021

„Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba”
(J. 6,32)

WTOREK

2

LUTY

Marii, Mirosława

Święto Ofiarowania Pańskiego Matki Bożej Gromnicznej

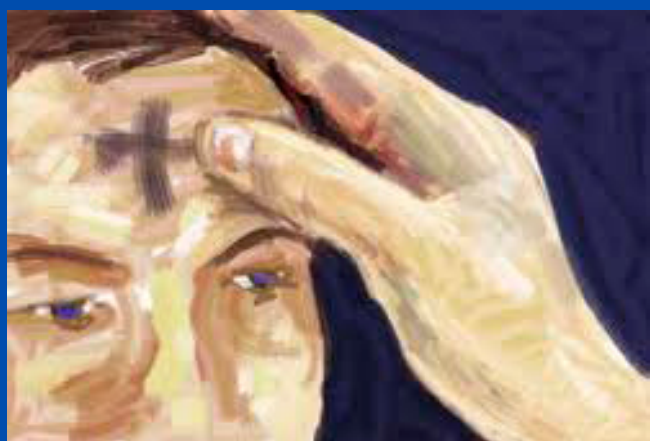
CZWARTEK

11

LUTY

Łazarza, Marii

Światowy Dzień Chorego
Odwiedziny chorych od godz. 9.00

WIELKI POST

17.02. – 1.04.2021

Popielec

ŚRODA

17

LUTY

Zbigniewa, Łukasza

Gorzkie Żale – Kazanie Pasyjne – niedziela – godz. 16.15

Droga Krzyżowa – piątek – godz. 16.15

Droga Krzyżowa w Rudniku – w piątek – godz. 15.30

CZĘSTE PYTANIE DO KSIĘDZA:

„CZY MOŻNA OTRZYMAĆ
ROZWÓD KOŚCIELNY?”

Jest to jedno z najczęściej zadawanych mi pytań przy różnych okazjach. Pytają o to parafianie w czasie odwiedzin kołędowych (w normalnych czasach), pytają członkowie Oazy i Kręgu Biblijnego, pytają znajomi „przy grillu”, pytają starsi uczniowie podczas zajęć z katechezy itp.

Kiedy moi rozmówcy usłyszą, że „rozwód kościelny” na podobieństwo rozwodu cywilnego nie jest możliwy, zaczynają istną kanonadę następnych pytań: Dlaczego Kościół jest taki zacofany i nie dopuszcza możliwości rozwiązania nieudanego związku? Dlaczego nauka Kościoła nie idzie ludziom „na rękę” w dramatycznej sytuacji? Czy ludzie nie mogą się w życiu pomylić i dokonać złego wyboru? Czy źle dobrani małżonkowie muszą się ze sobą męczyć aż do końca życia? Czy nie byłoby lepiej, gdyby tacy małżonkowie znaleźli swoje szczęście w nowych związkach? Czy człowiek nie ma prawa do szczęścia? Dlaczego osoby rozwiedzione żyjące w nowych związkach nie mogą przystępować do Komunii Świętej? Czy Kościół nie zniechęca ludzi do siebie takim „nieżyciowym” podejściem do kwestii rozwodów i powtórnych związków?

Zanim przejdziemy do szczegółów, oddajmy głos samemu Chrystusowi. Zobaczmy najpierw co On odpowiedział swoim rozmówcom, kiedy pytali Go o te same kwestie, które są tematem naszego artykułu. Sięgnijmy więc do Ewangelii (Mt, 19, 3–9). Kiedy faryzeusze zapytali Go, czy wolno oddalić własną żonę z jakiegokolwiek powodu, Jezus przytaczając im starotestamentalne słowa o przeznaczeniu mężczyzny i kobiety do bycia w związku małżeńskim „jednym ciałem”, odpowiada bardzo stanowczo: **„Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela”**. Faryzeusze myśleli dokładnie tak samo jak wielu współczesnych chrześcijan, więc powołali się na Mojżesza, który pozwolił żydowskim mężom „dać jej list rozwodowy i odprawić ją”. Skoro Mojżesz na to pozwolił, to dlaczego Jezus zakazuje rozwodów? Odpowiedź Chrystusa na ich argument (a raczej „krucek prawny”!) była następująca: **„Przez wzgląd na zatwardziałość waszych serc pozwolił wam Mojżesz oddalać wasze żony, lecz od początku tak nie było”**. Czy można w jeszcze bardziej dobitny i oczywisty sposób wyrazić swoje stanowisko w kwestii rozwodów? Jezus nie pozostawia nam cienia wątpliwości co do tego, że nie ma mowy o rozwodzie! Co złączył sam Bóg, tego ŻADEN człowiek nie ma prawa rozerwać – ani ksiądz, ani

jakikolwiek przedstawiciel Kościoła – nie wyłączając samego Papieża. Tak więc, albo jesteśmy chrześcijanami i Jezus jest dla nas najwyższym autorytetem w każdej sprawie, albo wybieramy sobie z Biblii „co mi pasuje” i uznajemy tylko te nauki Chrystusa, które zgadzają się z naszymi poglądami i preferencjami. Albo jesteśmy chrześcijanami „od A do Z”, albo jesteśmy wyznawcami chrześcijaństwa „własnej produkcji” i wierzymy tylko w to, w co sami chcemy wierzyć. Proste!

Aby jeszcze lepiej zrozumieć dlaczego Kościół nie może uznać rozwodów, przyjrzyjmy się samemu obrzędowi sakramentu małżeństwa. Zanim to uczynimy, wyjaśnijmy sobie najczęstszy błąd, jaki popełniają ludzie rozmawiający z młodą parą o ich ślubie w kościele. Błędne pytanie zadawane prawie przez wszystkich znajomych brzmi: **Który ksiądz dawał Wam ślub**, proboszcz czy wikary? No właśnie! **To nie ksiądz dawał im ślub, tylko ONI DALI SOBIE NAWZAJEM ŚLUB**, biorąc na świadka samego Boga. **Sakramentu małżeństwa nie udziela ksiądz, tylko udzielają go sobie SAMI NARZECZENI**. Jaka jest więc rola księdza i dlaczego nie może on potem udzielić skłóconym małżonkom rozwodu? Przytoczmy w całości tekst przysięgi małżeńskiej, aby łatwiej nam było to zrozumieć (duże litery moje):

„Ja, (np. Jan) biorę sobie Ciebie (np. Moniko) za żonę i ŚLUBUJĘ CI miłość, wierność i uczciwość małżeńską, oraz ŻE CIĘ NIE OPUSZCZĘ AŻ DO ŚMIERCI, tak mi dopomóż Panie Boże Wszechmogący, w Trójcy Jedyny i wszyscy święci”.

Jak widać ze słów przysięgi, narzeczeni biorą pełną odpowiedzialność za swoje słowa, kiedy ślubują sobie świadomie i dobrowolnie (bo przecież nikt ich na siłę nie zaciągnął za włosy przed ołtarz!), że nie opuszczą małżonka AŻ DO ŚMIERCI. Mało tego, biorą jeszcze za świadka swojego ślubu samego Boga, prosząc Go o pomoc w dotrzymaniu danego sobie nawzajem słowa, mówiąc TAK NAM DOPOMÓŻ PANIE BOŻE WSZECHMOGĄCY. Do czego więc sprowadza się rola księdza w czasie sakramentu małżeństwa, skoro *de facto* to nie on go udziela? Po złożeniu sobie ślubu przez narzeczonych, kapłan wypowiada takie słowa (duże litery moje):

„ Co Bóg złączył, tego człowiek niech nie rozdziela (czyli powtarza słowa Jezusa z Mt 19, 6). Małżeństwo PRZEZ WAS zawarte ja powagą Kościoła Katolickiego POTWIERDZAM I BŁOGOSŁAWIĘ, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.”

Słowa te wyraźnie pokazują, że ksiądz w imieniu wspólnoty Kościoła i jako oficjalny urzędnik kościelny TYLKO potwierdza fakt zawarcia przez narzeczonych kościelnego małżeństwa (przed Bogiem i przed ludźmi obecnymi w kościele) i TYLKO błogosławi świeżym małżonkom na nowej drodze życia. Oto cała rola księdza w tej „imprezie” – potwierdza małżeństwo i je błogosławi. Tyle!

Zapytajmy teraz, jakim prawem ksiądz (czy nawet sam Papież) mógłby udzielić im później rozwodu, skoro owi małżonkowie złożyli sobie UROCZYSTY ŚLUB, przysięgając nierozzerwalność swego związku W OBLICZU SAMEGO BOGA! Po pierwsze, rozwodów zakazał wyraźnie sam Jezus, a po drugie, NIKT z władz kościelnych nie może ich zwolnić z obietnicy złożonej przed samym Bogiem. No, chyba że ktoś robi sobie „z gęby cholewę” i traktuje słowa własnej przysięgi jako zwykłą paplaninę, bez jakiegokolwiek odpowiedzialności za to, co mówi. Niestety! Jak mówi przysłowie: „Widziały gały, co brały” i „klamka zapadła”...

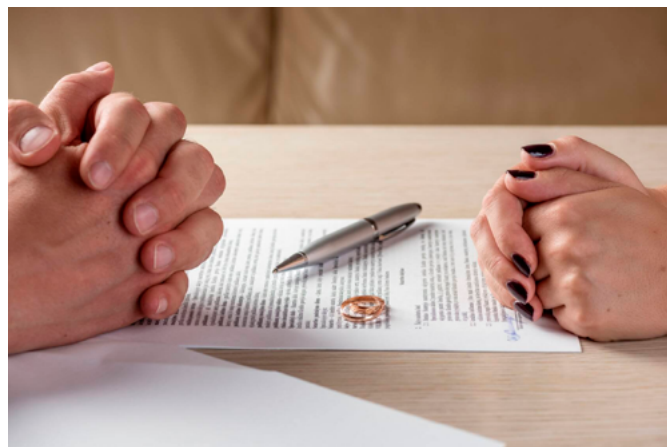
Moi rozmówcy powołują się często na znane im (najczęściej z „drugiej ręki”) przypadki, kiedy to Sąd Metropolitalny RZEKOMO zrobił wyjątek i zgodził się na „rozwód kościelny” ich znajomych (albo znajomych ich znajomych). Jak to w końcu jest? Można czy nie można? NIE MOŻNA! **Prawo Kanoniczne jednoznacznie stwierdza, że:**

„Małżeństwo ważne zawarte i dopełnione nie może być rozwiązane żadną ludzką władzą i z żadnej przyczyny, oprócz śmierci jednego z małżonków” (Kan. 1141)

Widzimy? **Żadną** ludzką władzą i **z żadnej** przyczyny. Nie ma tu nawet pola do dyskusji o rozwodzie.

Teraz chciałbym wyjaśnić najczęstsze przypadki RZEKOMYCH „rozwodów kościelnych”, o których to słyszeliście tu i tam. Istnieje bowiem możliwość – uwaga – ORZECZENIA NIEWAŻNOŚCI MAŁŻEŃSTWA OD SAMEGO POCZĄTKU. Rozumiemy różnicę? Rozwód cywilny jest

rozwiązaniem prawnym, polegającym na rozerwaniu WAŻNIE ZAWARTEGO w urzędzie małżeństwa za porozumieniem stron. Jest unieważnieniem czegoś, co od strony prawnej było jak najbardziej ważne. W prawie kościelnym, w przeciwieństwie do prawa cywilnego, nie ma możliwości unieważnienia sakramentalnego małżeństwa, zawartego ważnie i popartego przysięgą w obecności samego Boga. O co więc chodzi z tym orzeczeniem nieważności małżeństwa sakramentalnego od samego początku?

Otóż istnieją trzy przyczyny, które sprawiają, że nawet związek zawarty uroczyście w kościele, przy pełnej oprawie liturgicznej, w obecności gości, pobłogosławiony przez księdza... jest po prostu nieważny.

- Pierwsza przyczyna – istnienie w chwili zawierania małżeństwa sakramentalnego tzw. „przeszkody małżeńskiej”, zatajonej wcześniej przez przynajmniej jednego z narzeczonych podczas spisywania protokołu przedślubnego (brak wymaganego prawem wieku, niemoc płciowa, istniejące małżeństwo z inną osobą, różna religia, święcenia kapłańskie lub zakonne przyjęte przez jednego z narzeczonych, zbyt bliskie pokrewieństwo lub powinowactwo prawne itp.)
- Druga przyczyna – niedopełnienie formy kanonicznej (np. brak świadków podczas składania ślubu, ksiądz nie ma licencji czyli pozwolenia prawnego do błogosławienia małżeństwa itp.)
- Trzecia przyczyna – wadliwy akt woli, czyli zgody na małżeństwo (np. przynajmniej na jednym z narzeczonych wymuszono groźbami przysięgę małżeńską albo przynajmniej jedno z narzeczonych jest tak upośledzone psychicznie, że nie wie na co się zgodziło albo przynajmniej jeden z narzeczonych przyszedł do kościoła tak pijany, że jest nieświadomy co przysięga przy ołtarzu)

Jeśli sąd kościelny rozpatrzy sprawę i udowodni zaistnienie którejś z wymienionych przez nas przyczyn, orzeka nieważność małżeństwa od samego początku. Sąd ogłasza NIEWAŻNOŚĆ, a nie UNIEWAŻNIENIE, bo jak już wspomnieliśmy wcześniej – unieważnia się coś, co wcześniej było ważne!

Na koniec został jeszcze problem Komunii Świętej dla ludzi żyjących w drugich związkach. Otóż warunkiem otrzymania ważnego rozgrzeszenia jest zdeklarowana wola postanowienia poprawy. Wiadomo, że taka osoba wróci po spowiedzi do swojego drugiego małżonka, więc nawet nie ma mowy o woli poprawy. Skoro rozgrzeszenie jest w tym przypadku nieważne, to również Komunia Święta przyjmowana w grzechu ciężkim jest nieważna (pomińmy fakt, że taka Komunia nie ma żadnego sensu, bo po co?). Po prostu, na obecnym etapie, ciało partnera jest dla takiej osoby ważniejsze niż Ciało Chrystusa. Te osoby doskonale o tym wiedzą,

więc choć tęsknią za Komunią, zdają sobie sprawę, że dokonali takiego właśnie wyboru – powtórzmy – ciało partnera zamiast Ciała Chrystusa. Ich wybór...

Mam nadzieję, że nasze rozważania pomogły Wam choć trochę wyjaśnić wątpliwości co do omawianej kwestii tzw. „rozwodów kościelnych”. Będziecie teraz mogli wytłumaczyć swoim znajomym przy okazji różnych dyskusji, że w Kościele rozwodów nie ma i być nie może, ale w niektórych przypadkach orzeka się NIEWAŻNOŚĆ zawartego małżeństwa z powodów, które omówiliśmy w artykule.

Ks. Mariusz

RADOŚĆ OFIAROWANIA

Co się wydarzyło w świątyni?

Znamy tę opowieść, przypomina ją zresztą Ewangelia odczytywana w Święto Ofiarowania. Posłuszni Prawu Izraela, Maryja z Józefem zanieśli Dzieciątka, by Je złożyć w darze Panu Bogu. Na pamiątkę ocalenia pierworodnych synów Izraela, przed wyjściem z niewoli w Egipcie, każdy pierworodny syn u Żydów był uważany za własność Boga. Czterdzieści dni po jego urodzeniu należało zanieść syna do świątyni w Jerozolimie, złożyć go w ręce kapłana, a następnie wykupić za symboliczną opłatą. Izraelici przekazywali z pokolenia na pokolenie tę prawdę – pierwszy syn jest też szczególnym darem Stwórcy, znakiem błogosławieństwa. Rodzice – aby dziecko mogło zostać z nimi – musieli za nie złożyć symboliczny dar. Przez całe życie mieli obowiązek pamiętać, że syn, który się narodził, nie jest ich własnością, jest przez Pana Boga powierzony, na nich zatem spoczywa szczególna odpowiedzialność. To zadanie zresztą znalazło się w głoszonej i dzisiaj teologii rodziny – dziecko, każde dziecko ma być radością rodziców, ale wychowuje się je dla Pana Boga, dla świata, trzeba je w swoim czasie „oddać” światu. Święta Rodzina podąża do świątyni wiedząc od początku, że Dzieciątka zostało im oddane pod opiekę, że Syn ma jakieś, jeszcze nieuświadomiane, zadanie określone przez Pana Boga. Zadanie, które w perspektywie tego, co się potem stało, nazywamy Misterium Paschalnym, i które jest uobecnianie we Mszy Św. Warto też zauważyć radość ogarniętych duchem prorockim sędziwych wieszczów. Symeon i Anna witają Dziecko w świątyni, widząc w Jego życiu cierpienie i zwycięstwo nad nim, widząc wyczekiwane przez ludzkość Zbawienie.

Zarys dziejów świata

Historycy zauważają, że już w I wieku wspominano dzień, w którym Zbawiciel został przyniesiony do świątyni. Od X wieku poświęcano świece, by podkreślić rolę

światła przyniesionego przez Syna Bożego na ziemię. Światło nawiązuje do wielkanocnego Paschału, który wyraża zwycięstwo nad śmiercią, grzechem i szatanem. Ofiarowanie Jezusa to początek nowego przymierza, zapowiadane przez proroków.

W Polsce święto nabrało charakteru maryjnego, coraz częściej nazywano go świętem Matki Bożej Gromniczej, a ta nazwa pochodzi od gromów, przed którymi strzec miały stawiane podczas burzy, w oknach zapalone świece. I dzisiaj niekiedy widzimy świece zapalone w oknach w czasie klęsk żywiołowych, a zwłaszcza podczas burzy. Dość powszechnie gromnice są to świece chrzcielne – podczas Chrztu św. w życiu nowo ochrzczonej osoby pojawia się światło wiary rozświetlającej życie.

Pobłogosławione 2 lutego świece podaje się też umierającym.

Od 1997 roku, 2 lutego przypada w Kościele katolickim także Dzień Życia Konsekrowanego, ustanowił go św. papież Jan Paweł II. Dzień ten to sposobność do zauważenia daru poświęcenia Bogu całego życia. Siostry i bracia zakonnicy, a także członkowie instytutów świeckich, stowarzyszeń życia apostołowskiego, pustelnicy, dziewice i wdowy, podobnie jak Jezus w świątyni jerozolimskiej, ofiarowują swoje życie na wyłączną służbę Bogu. Osoby konsekrowane odnawiają w tym dniu swoje śluby, a w kościołach zbierane są datki na rzecz zakonów klauzurowych.

Elementy teologii Mszy św.

Znamy różne określenia Mszy świętej. Pamiętamy, że Słowo Eucharystia oznacza dosłownie „dziękczynienie”. Oczywiście chodzi o dziękczynienie składane Bogu. Na pewno słyszeliśmy określenie Wieczerza Pańska – to oczywiście nawiązywanie do Ostatniej Wieczerzy, którą Chrystus spożył ze swymi uczniami w przeddzień męki. W teologii Msza św. jest nazywana Łamaniem Chleba (jest to nawiązanie do łaski rozmnożenia i wezwanie do dzielenia się) albo też Zgromadzeniem eucharystycznym (w tym określeniu kładzie się nacisk na tworzenie Wspólnoty Kościoła). Ale – jak przypominał papież Franciszek – do istoty Mszy św. nawiązuje określenie Najświętsza Ofiara. Chodzi tu jednak nie tylko o uobecnienie jedynej i niezastąpionej ofiary Chrystusa Zbawiciela,

ale o szansę zjednoczenia z Nią ofiary Kościoła, naszej ofiary. To ponadczasowa możliwość złączenia z Ofiarą Zbawiciela naszej codzienności. Szansa na aktualizację Liturgii na prawdziwe życie Eucharystią, na naukę ewangelicznych postaw.

W praktyce tzw. materią Mszy św. są chleb pszenny i wino z małą domieszką wody. Ta „materia” jest znakiem ludzkiego wkładu, w którym jest ludzkie staranie, ale też symbolem Chrystusa, który nazwa siebie chlebem, który z nieba zstąpił (J 6,51). Pamiętamy też, że chleb powstał z wielu ziaren – jest przypomnieniem jedności Kościoła.

Złączenie wina z odrobiną wody oznacza zjednoczenie Chrystusa z wiernymi i połączenie dwóch natur w Chrystusie.

Dzisiaj wierni nie przynoszą do świątyni chleba i wina, ale znaczenie znaku jest nadal to samo – składane dary symbolizują ofiarodawców, uczestników Liturgii – są znakiem każdego z nich i ich życia – radości, pracy, modlitw, cierpienia, wysiłku włożonego w realizację postanowień (poprawę oraz innych postanowień) i ostatecznie całego życia. Darem składanym Panu Bogu jest też nasza postawa, nasze zaangażowanie – uwaga, skupienie, gorliwa modlitwa czy ofiara materialna (taca).

Warto jeszcze wspomnieć o naszych prośbach: to też dar – są znakiem naszej ufności i powierzenia się woli Bożej. Staramy się doczytywać dawane przez Pana Boga zadania, a nie dyktować Mu nasze oczekiwania.

NAJWAŻNIEJSZĄ MODLITWĄ JEST MSZA ŚWIĘTA

Najważniejszym czasem w pielgrzymowaniu ziemskim ku wieczności jest uczestniczenie we Mszy św. i dziękczynienie po przyjęciu Komunii św.

Prosimy każdego, do kogo dotrze ten apel, aby zapytał siebie, czy pośród wielu obowiązków, w ciągu każdego dnia, nie mógłby poświęcić pół godziny na uczestniczenie we Mszy św.?

Gdyby ludzie wierzyli i do końca rozumieli, że podczas Mszy św. Pan Jezus jest obecny pod postacią chleba i Wina, i że przychodzi na dłuższy czas do każdego, kto zaraz po Mszy św. nie ucieka z Kościoła – podczas każdej codziennej Eucharystii wypełnione byłyby kościoły przez licznych wiernych, a przez cały dzień przez chorych i starszych. Wówczas ci, którzy idą do pracy, o ileż wydajniej i sensowniej by pracowali: ci, co odpoczywają, z radością wracaliby do swoich rodzin i obowiązków; a ci, którzy z powodu obłożnych chorób nie mogliby przybyć do kościoła – otrzymywaliby codziennie Pana Jezusa w Komunii

św., roznoszonej przez kapłanów i ich pomocników, szafarzy.

Gdyby ludzie wierzyli, że najważniejszym momentem w ciągu całego dnia są chwile po przyjęciu Komunii św., wielu nie szczędziłoby wysiłku, aby żyć w stanie łaski uświęcającej i codziennie uczestniczyć we Mszy św., a po przyjęciu Komunii św. – świadomi, że mają w sobie Ciało i Krew Jezusa Chrystusa – trwałoby w ciszy i skupieniu na modlitwie uwielbienia, wdzięczności i prośby, aby we wszystkim wypełniać wolę Bożą i cieszyć się Jego pomocą. Wielu prosiłoby za swoich bliskich, znajomych, sąsiadów o nawrócenie polityków, a także za tych, co jeszcze są

wrogami chrześcijaństwa i wyrządzają krzywdę innym – na tym świecie – i sobie – na całą wieczność. Wielu ludzi wiedziałoby, że do życia nie są potrzebne wszystkie informacje, zwłaszcza podawane przez narzucające się media, że to wielka strata – dużej części swojego życia, uciekającego życia – czasu poświęconego na oglądanie bezużytecznych, a jakże często szkodliwych programów.

Wykorzystanie tego czasu na uczestniczenie we Mszy św., modlitwę i pomoc potrzebującym – przyczyniłoby się do szybkiego postępu na drodze zdobywania własnej świętości, co jest przecież niezbędnym warunkiem osiągnięcia zbawienia własnego i uświęcania innych.

A czy my, Polacy też, w sposób bardziej radykalni nie winniśmy odpowiedzieć na nauczanie św. Jana Pawła II? Czy wielokrotnie nie wzywał nas do wielkiej modlitwy? Nie tylko przypominał nam o konieczności uczestniczenia we Mszy św. w niedzielę i święta, ale wielokrotnie mówił o codziennej Eucharystii.

Podobnie nauczał Ojciec Święty Benedykt XVI: „Eucharystia jest cudownym wydarzeniem, w którym uobecnia się Jezus Chrystus, nasze życie. Uczestnictwo we Mszy św. to przeżywanie po raz kolejny Męki i zbawczej śmierci Pana. (...) Msza św. jest modlitwą, co więcej – jest modlitwą *par excellence*, najwspanialszą, najbardziej wzniosłą, a zarazem najbardziej >>konkretną<<”.

Prawie w każdej parafii w Polsce są wierni, którzy codziennie uczestniczą we Mszy św. Niestety, już nie we wszystkich, bo proces laicyzacji i obojętności religijnej, ciągle narastający w ostatnich dziesięcioleciach w Europie, zaczyna być widoczny także w Polsce. Ze smutkiem należy stwierdzić, że coraz częściej zdarza się smutna możliwość uczestniczenia we Mszy św. bez obecności innych wiernych w kościele, ale kapłani pojawiają się przy ołtarzu, mimo tego, że nie spodziewają się, że ktoś do kościoła zagłądnie.

Naszym, wiernych świeckich obowiązkiem jest, aby taka sytuacja nie tylko nie zdarzała się, ale żeby mieć pewność, że nie pozostawimy Pana Jezusa w pustym kościele, gdy przychodzi do swoich wiernych podczas Mszy św. a skąd można mieć pewność, że chociaż wczoraj byli w kościele ci, co często chodzą, przyjdą także i dzisiaj? Czy my się nad tym zastanawiamy? Czy czujemy się odpowiedzialni za stan religijny naszej wspólnoty parafialnej?

Trzeba koniecznie działać. I nie wolno bać się oceny, że będziemy postrzegani jako dewoci. Albo jesteśmy

konsekwentnymi i odpowiedzialnymi katolikami, którzy po siły przyjdą do Boga Wszechmogącego, albo zostaniemy pożarci, bo „zły duch jak lew ryczący krąży!”.

Dlatego apelujemy: potrzeba wielu świadomych, odpowiedzialnych i konsekwentnych wiernych. To winna być cała armia aktywnych katolików. Czy św. Jan Paweł II nie powinien mieć takiej armii w Polsce?

Jeżeli ktoś już świadomie uczestniczy w codziennej Mszy św. z komunią św., niech nie zapomina o dawaniu wyraźnego świadectwa, bo światła nie wolno skrywać pod korcem. Niech modli się o zastęp kilku osób, z których każda w dzień powszedni, przynajmniej raz w miesiącu (z nadzieją, że w przyszłości częściej np. raz w tygodniu, a nawet codziennie) przyszedłaby do kościoła, aby uczestniczyć we Mszy św. i przyjąć komunię św. To zadanie nie jest niewykonalne – jest łatwiejsze, niż myślimy. Tylko,

że trzeba dać świadectwo; wielu czeka, aby ich zachęcić... Trzeba także wyraźnie o tym mówić i nie słuchać tych, którzy chcieliby zamknąć Kościół w zakrystii. Bo my sami potrzebujemy Chrystusa i Jego pomocy, Jego łaski – a gdy Go wyznamy przed ludźmi, to On będzie z nami. I nie musimy się martwić, co i jak mamy mówić. Jeśli wierzymy w zapewnienie Chrystusa, to konsekwentnie wierzymy...

W każdej parafii powinna istnieć taka grupa ludzi, licząca kilkanaście, a nawet kilkaset osób. Czy nas, członków katolickiego narodu – szcycącego się św. Janem Pawłem II – na to nie stać? Czas, najwyższy czas, aby zacząć działać konkretnie. A owoce przerosną nasze oczekiwania. I wtedy będziemy mogli stać się prawdziwą i „Wspólnotą Jana Pawła II”. Czy św. Jan Paweł II nie zasługuje na to, by z nieba przewodzić takiej armii gorliwych wyznawców Chrystusa?

Może ktoś powie, że w każdej parafii jest wiele różnych grup i nie ma sensu tworzyć następnych, skoro w większości działają te same osoby. Nie, tu nie chodzi o jakieś nowe grupy. Tu chodzi o uczestniczenie w codziennej Mszy św., aby nie zdarzyło się, że Pan Jezus przychodzi do pustego kościoła. Wydaje się, że do tej świadomości uczestniczenia w codziennej Mszy św. powinni dojrzewać w pierwszej kolejności członkowie wszystkich grup modlitewnych.

Dlatego warto modlić się i przekazywać innym tę informację, aby wielu i coraz więcej z wiarą uczestniczyło przynajmniej raz w tygodniu, w dzień powszedni, we Mszy św. z Komunią św.

GREGORIANKA?

ZMARLI BĘDĄ CI WDZIĘCZNI

Gregorianka to popularna nazwa Mszy św. gregoriańskiej, czyli 30 Mszy św. odprawianych nieprzerwanie przez 30 kolejnych dni w intencji danej osoby zmarłej. To najskuteczniejszy sposób pomocy osobom zmarłym, pozwalający na skrócenie mąk czyścowych i przybliżenie ich do pełnego zjednoczenia z Bogiem, a jednocześnie najlepszy prezent, jaki możemy im ofiarować.

Tradycja odprawiania gregorianki sięga VII wieku i wiąże się z osobą papieża św. Grzegorza I Wielkiego, będącego wcześniej opatem benedyktyńskiego klasztoru św. Andrzeja na Mons Caeliu w Rzymie. Kiedy jeszcze sprawował tę zakonną funkcję, pewnego dnia u jednego z mnichów, ciężko chorego Justusa (Justyna), znaleziono 3 złote dukaty. Jako że stanowiło to jawne wykroczenie przeciwko regule i ślubowi ubóstwa, które Justus składał, św. Grzegorz ukarał mnicha wydając zakaz odwiedzania go. Nakazał również pochować go po śmierci... na śmietniku, poza klasztorem i – na wieczną jego przewinienia pamiątkę – wrzucić mu do grobu znalezione dukaty. Gdy chory dowiedział się, dlaczego bracia go nie odwiedzają i jaki ma być los jego ciała po śmierci, okazał ogromny żal za swój grzech, wyspowiadał się, przyjął sakramenty święte i „w wielkiej

pokucie serca życie zakończył”. Po śmierci – głównie dla przykładu dla innych – nakaz św. Grzegorza został jednak zrealizowany. Wszystko zakończyło się jednak dla Justusa aż nazbyt szczęśliwie.

Teraz mam się dobrze!

„Gdy po śmierci Justusa upłynęło dni trzydzieści – pisał św. Grzegorz w swoich słynnych „Dialogach” – począłem się litować nad tym zmarłym bratem, a rozważając jego straszne męki czyścowe, wezwałem Precjoza, przełożonego tego klasztoru i smutny rzekłem: *długo już brat nasz męczy się w ogniu; powinniśmy mu litość okazać i co możemy dopomóc, aby był wybawiony. Idź więc i przestrzegaj, aby od dnia dzisiejszego przez trzydzieści dni, bez przerwy, Msze św. były za niego ofiarowane.* On też zaraz odszedł i rozkazu usłuchał. Gdyśmy zaś czym innym byli zajęci, i dni mijających nie zachowali (rachowali?), tenże brat zmarły, nocy pewnej, pokazał się w widzeniu bratu swemu Kopiozowi. Ten ujrawszy go zapytał się: *cóż bracie, jak się masz?* Na co tenże odpowiedział: *Dotąd źle się miałem, lecz teraz mam się dobrze, ponieważ dzisiaj do wspólności z Bogiem przyjęty zostałem.* Kopiozus za dnia braciom to oznajmił. Zakonnicy uważnie obliczyli dni – okazało się, że właśnie w tym dniu odprawiano za niego trzydziestą Mszę Św.”

Szczęśliwa вина

Od chwili powstania, „Dialogi” św. Grzegorza były bardzo popularną lekturą, a opisana w nich pobożna praktyka Mszy św. – nazwanej od imienia św. Grzegorza – gregoriańską, rozpowszechniła się w Kościele i trwa do dziś. Od wieków do dziś Kościół podkreśla również nieprzerwanie wielką jej wartość i skuteczność. I to nie tylko dla zmarłych, ale także dla ich żyjących krewnych. W taki to właśnie sposób вина Justusa okazała się być „szczęśliwa” dla wszystkich wiernych zmarłych.

Mszę św. gregoriańską można spróbować zamówić we własnej parafii, a jeśli czasami z różnych względów (brak księży, wielość innych intencji itp.) jej odprawienie jest niemożliwe, najlepiej poprosić o to w wybranym klasztorze, gdzie jest więcej kapłanów.

Henryk Bejda

Obraz Giovanniego Battista Crespi
„św. Grzegorz Wielki wprowadza do nieba duszę mnicha”

Grudzień i styczeń w szkole

Stajemy u progu drugiego semestru, za nami ferie, klasy 1–3 wróciły do nauki stacjonarnej. W czasie nauki zdalnej oprócz realizacji podstawy programowej, uczniowie uczestniczyli w zajęciach, które trudno byłoby zrealizować w szkole w trybie stacjonarnym, a mianowicie najmłodszy mogli pochwalić się swoimi zwierzątkami. Przy okazji poznali także różne ciekawostki o zwierzętach. Takie zajęcia w czasie nauki online zorganizowali wychowawcy klas 1–3. Uczniowie naszej szkoły bardzo lubią zwierzęta i chętnie im pomagają. Ogłoszono wyniki Konkursu Żołędziowego 2020 podczas którego udało się zebrać 13.707 kg żołędzi i kasztanów, które będą stanowiły zimowe smakołyki dla zwierząt żyjących w Pokazowej Zagrodzie Żubrów w Zabytkowym Parku Pszczyńskim. Uczniowie naszej

szkoły przyczynili się do tego sukcesu zbierając 910 kg kasztanów i żołędzi, przez co uzyskaliśmy 2 miejsce w kategorii szkół podstawowych. Koordynatorem tej zbiórki w naszej placówce był p. Grzegorz Kuboszek, natomiast p. Sabina Stec-Peter zorganizowała zbiórkę koców i karmy dla zwierząt w ramach akcji RAZEM NA ŚWIĘTA. Zebrane dary zostały przekazane na Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt AS z Ustronia. Dziękujemy wszystkim darczyńcom z naszej szkolno – przedszkolnej społeczności.

W styczniu w szkole i przedszkolu tradycyjnie zapraszałyśmy Dziadków do szkoły. Niestety w dobie pandemii jest to niemożliwe, ale dzieci pamiętały o Ich święcie i wykonały upominki i laurki.

Teresa Staniek

DOTKNAĆ ŚWIĘTEGO CZŁOWIEKA

Tego dnia Duch Święty czuwał nad nami podwójnie!

Czas przygotowań do Bierzmowania to bardzo ważny okres w moim życiu. Chodziłem do Gimnazjum nr 1 im. Ojca Świętego Jana Pawła II w Rabie Wyżnej. Spotkania formacyjne odbywały się w szkole w weekendy, a prowadziła je grupa animatorów z oazy. Tak więc starsza młodzież prowadziła z nami spotkania z Pismem Świętym i katechizmem. Następnie przechodziliśmy etapy egzaminów, które – nie ukrywam – były niełatwe. Pamiętam, że ksiądz proboszcz prowadził lekcje śpiewu i przygotowania dotyczące samej liturgii Bierzmowania. Wspominałem tu na początku o szkole, to był ogromnie ważny okres w moim życiu.

Przygotowania zbiegły się z pielgrzymką naszego gimnazjum do Rzymu – do Ojca Świętego Jana Pawła II. Dzięki temu, że wtedy nasz rodak z Raby, ówczesny arcybiskup Stanisław Dziwisz, był osobistym sekretarzem Jana Pawła II, nasza szkoła co 2 lata jeździła na osobiste spotkania z Ojcem Świętym. My jako przygotowujący się do sakramentu Bierzmowania mieliśmy to szczęście, aby spotkać i dotknąć świętego człowieka. To tam zrodziła się we mnie myśl, aby moim patronem do Bierzmowania został św. Piotr Apostoł. Pamiętam tę chwilę, kiedy stanąłem przed Ojcem Świętym, Piotrem naszych czasów. Pamiętam do dzisiaj to spojrzenie, które przenikało moje życie, oraz niesamowite ciepło, które mnie przepełniało. Abp Dziwisz wtedy powiedział, że może być to nasze ostatnie spotkanie z Ojcem Świętym i miał rację: rok później Jan Paweł II odszedł do Domu Ojca.

Habemus Papam!

Przeżycie duchowe w okresie przed Bierzmowaniem było tym głębsze. Kościół czekał na światło Ducha Świętego, by kardynałowie wybrali następcę. A my młodzi przyjmowaliśmy Dary Ducha Świętego. Kiedy nadszedł dzień Bierzmowania, odbywało się konklawe. Bierzmował nad ks. bp Jan Zając. Rozpoczęliśmy od modlitwy o dar Ducha Świętego dla kardynałów. W trakcie Mszy Św. do bpa Jana nagle przybiegł ministrant z karteczką. Biskup przerwał odprawianie Mszy i ogłosił: „Habemus Papam, mamy papieża!“. Cały kościół wstał z radości – płakaliśmy i biliśmy brawo. Ten dzień w naszych sercach zapisał się podwójnie – tego dnia Duch Święty czuwał nad nami szczególnie!

Drogowskaz życia

Co bym mógł doradzić kandydatom do Bierzmo-
wania? Nie szukajcie imion z takich powodów jak
piękne brzmienie, albo oryginalność czy moda. Warto
to rozeznąć w sobie. Poznać żywoty świętych, poszukać
i zaangażować się, by poznać życie patrona. To właśnie
życie i postępowanie danego świętego powinno być
przesłanką, by dokonać wyboru i iść drogą świętości
naszego nowego patrona czy patronki.

Kolejna rzecz to dary Ducha Świętego. Trudno było
dla mnie nauczyć się z nich korzystać. Wydają się takie
proste, ale tak naprawdę trzeba nauczyć się ich słuchać
i wcielać je w codzienność. Nazywam je drogowskaza-
mi życia. Są one tożsamością naszej wiary. Nie można
ich traktować tylko jako zasad samych w sobie. To są
konkretne wskazówki na co dzień. Nie wstydź się ich,
nie bój się ich. Idź za nimi z dumą!

Fundament wiary

Tak naprawdę codziennie zmagamy się ze słabościa-
mi. W mojej pracy podejmuję wiele trudnych spraw,
związanych z ludzkimi problemami. Często w takich
chwilach szukam odpowiedzi i mocy właśnie w Duchu
Świętym. To do Niego sięgam modląc się o dar męstwa,
dar mądrości, dar rady, aby móc dobrze pomóc tym,
którzy się o tę pomoc zwracają. W 2018 r. zostałem
radnym w mojej miejscowości. Miałem za zadanie na
początku obrad poprowadzić modlitwę. Byłem bardzo
zdenewrowany i nie wiedziałem, jak zacząć. Pomyślałem
wtedy o darze mądrości i bojaźni Bożej. To ważne, by-
śmy zawsze pamiętali o fundamencie wiary, która nas
ukształtowała. Byśmy pamiętali, że kiedy zbłądzimy
w naszych decyzjach, możemy skorzystać z pomocy,
jaką daje nam Duch Święty.

Paweł Wojdyła

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. We wtorek, **2 lutego** – **Święto Ofiarowania**

Pańskiego. Jest to zarazem Dzień Życia Konse-
krowanego. Msze św. o 8.00 i 17.00 - w kościele
parafialnym oraz w Rudniku o godz. 16.00

W czasie Mszy św. będą poświęcone świece Grom-
nice – znak Chrystusowego światła. Poświęco-
na świeca gromnica towarzyszy wierzącym we
wszystkich trudnych chwilach życia. W czasie
Mszy św. wieczornej – dzieci kl. III, które w maju
przystąpią do I Komunii św. otrzymają poświęco-
ne świece. Na Mszę św. zapraszamy dzieci wraz
z rodzicami. Składka w tym dniu przeznaczona
jest na zakony kontemplacyjne.

2. W środę, 3 lutego po Mszach św. udzielać będziemy błogosławieństwa św. Błażeja, patrona czuwają- cego nad gardłem i ludzkim głosem.

3. W piątek, 5 lutego w liturgii wspominamy Św. Agatę, dziewicę i męczennicę. W tym dniu bło- gosławimy chleb, wodę i sól.

4. W czwartek, 11 lutego przypada wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes, które jest obchodzone jako Światowy Dzień Chorego. Mo- dlimy się za ludzi dotkniętych bólem i cierpie- niem. Polecamy też wszystkich pracowników służby zdrowia.

Msza św. w intencji Chorych - o godz. 17.00

Proszę, aby rodziny umożliwiły chorym i star-
szym parafianom uczestniczenie we Mszy św.

i nabożeństwie, w czasie którego będzie udzie-
lony Sakrament Chorych i błogosławieństwo Lo-
urdzkie.

5. W niedzielę, 14 lutego - ostatnią przed tegorocz- nym okresem Wielkiego Postu rozpoczynamy nabożeństwo czterdziestogodzinne.

6. W środę, **17 lutego** - **ŚRODA POPIELCOWA.** Wraz z całym Kościołem rozpoczynamy okres wiel- kopostnej pokuty. Msze św. Z posypaniem głów popiołem o 7.30 i 17.00 – w kościele parafialnym oraz w Rudniku o godz. 16.00. Jest to dzień postu i wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych.

W czasie Wielkiego Postu zapraszamy wiernych
do udziału w tradycyjnych nabożeństwach Drogi
Krzyżowej w piątek o 16.15 i Gorzkich Żalów
z Kazaniem Pasyjnym w niedzielę o 16.15. Droga
Krzyżowa w Rudniku – w piątek o 15.30.

Przypominamy, że wierny, który odprawia po-
bożnie Drogę Krzyżową może uzyskać odpust
zupełny, spełniając przy tym zwykłe warunki
odpustu.

7. W poniedziałek, 22 lutego przypada święto Ka- tedry Św. Piotra, apostoła

8. W niedzielę, 28 lutego na sumie o godz. 11.00 – **Chrzty i Roczki.** Nauka chrzcielna dla rodziców i chrzestnych w piątek, 26 lutego po Mszy św. wieczornej.

Rekolekcje Wielkopostne 2021

KOMUNIKAT KURII BISKUPIEJ BIELSKO-ŻYWIECKIEJ

Czcigodni Księża!

Czas epidemii, który ciągle przeżywamy dla wielu osób jest trudnym doświadczeniem. Bardzo potrzebne jest słowo wsparcia i duchowego umocnienia dla naszych wiernych. Dlatego prosimy, aby w tym roku w każdej parafii zorganizować rekolekcje wielkopostne dla dorosłych.

Warto zaplanować dodatkowe Msze Święte z naukami rekolekcyjnym oraz dodatkowe godziny sakramentu pokuty, tak aby jak największa liczba wiernych mogła skorzystać z duchowych owoców rekolekcji. Należy jednocześnie zachować wszystkie obowiązujące zasady sanitarne.

W tym roku nie organizujemy rekolekcji wielkopostnych dla dzieci i młodzieży oraz żadnych spotkań dzieci i młodzieży w ramach rekolekcji dla dorosłych.

Zgodnie z powyższą prośbą biskupa bielsko - żywieckiego, również w naszej parafii odbędą się rekolekcje wielkopostne. Wygłosi je dla nas franciszkanin Ojciec Winicjusz. Termin i program rekolekcji zostaną podane w osobnym ogłoszeniu. Będą zamieszczone w gablotach oraz na stronie internetowej parafii.

Duszpasterze

INTENCJE MSZALNE

01.02.2021 Poniedziałek

17.00 Za + Wojciecha Łazarz - od rodziny Piekar.

02.02.2021 Wtorek ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

8.00 Za + Annę Wątroba - od rodzin Majętny i Machej.

16.00 Rudnik: Za ++ Helenę Szuster, + męża Wilhelma - od córki Anny z mężem.

17.00 Za ++ Emilię, Emanuela Stoszek, + ojca Władysława Morawiec, + Gustawa Stoszek; domostwo do Opatrzności Bożej.

03.02.2021 Środa Wspomnienie Św. Błażeja, biskupa

16.00 Rudnik: Za ++ Stefanię, Jana Parchańskich, Helenę Parchańską, Karola Spandel, ++ z rodziny.

17.00 Za + Franciszka Wawrzyczek - od rodziny Hanzel.

04.02.2021 I Czwartek

17.00 1. Za ++ ojca Henryka Wawrzyczek w 7 rocznicę śmierci, żonę Ernestynę, brata Roberta, ++ rodziców.

2. Za + Wojciecha Łazarz - od byłych i obecnych pracowników Żwirowni.

05.02.2021 I Piątek Wspomnienie Św. Agaty, dziewicy i męczennicy

16.00 Rudnik: Za ++ Helenę, Wiktora Żyła, syna Emanuela, zięcia Franciszka, Helenę, Andrzeja Polok, ++ z rodzin Machej i Jurgała; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Msza św. szkolna: Za ++ Teresę, Józefa Gremlik, ++ z rodzin Gremlik i Kuchajda.

06.02.2021 I Sobota Wspomnienie Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy

8.00 Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

17.00 Za + Antoniego Wieliczka.

07.02.2021 VI NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 Za ++ Justynę, Karola Węglarzy oraz ++ Jana, Krzysztofa, Roberta, Urszulę, Ewę i Annę.

9.30 Rudnik: Za ++ Adolfa Tomicę, żonę Marię, ++ ojców z obu stron; domostwo do Opatrzności Bożej

11.00 Za ++ Marię Żyła w 1 rocznicę śmierci, męża Wilhelma w 5 rocznicę śmierci, ++ z rodzin Żyła i Parchański.

16.30 Nieszpory

17.00 O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Patrycji z okazji 18 urodzin.

08.02.2021 Poniedziałek

17.00 Za + Tadeusza Smelik - od rodzin Raszka i Łazarz.

09.02.2021 Wtorek

17.00 1. Za + Franciszka Wawrzyczka - od rodzin Dominiak i Sufa.

2. Za + Helenę Morawiec - od Basi i Łukasza z rodzinami.

10.02.2021 Środa Wspomnienie Św. Scholastyki, dziewicy

16.00 Rudnik: Za + Helenę Szuster - od wnuka Dariusza z rodziną.

17.00 Za + Tadeusza Smelik - od rodzin Morawiec, Stawarczyk i Morawiec.

11.02.2019 Czwartek Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes - Światowy Dzień Chorego

17.00 1. W intencji Chorych

2. Za ++ Antoniego Szczypkę w 12 rocznicę śmierci, jego rodziców, teściów, rodzeństwo, dusze w czyśćcu cierpiące; za rodzinę do Opatrzności Bożej.

12.02.2021 Piątek

16.00 Rudnik: Za ++ męża Zdzisława Werłos, rodziców, dziadków, ++ z rodzin Werłos i Gabzdyl; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za ++ Wandę Łabudek, brata Teofila - od mieszkańców i personelu Domu Pomocy Społecznej „Bursztyn”.

13.02.2021 Sobota

8.00 Za + Helenę Morawiec - od rodzin Kula i Smelik.

17.00 Za + Franciszka Wawrzyczka - od sąsiada Karola Żyły z rodziną.

14.02.2021 VI NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 W 40 rocznicę ślubu Marioli i Franciszka z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Opatrzności Bożej w dalszym życiu.

9.30 Rudnik: Za ++ Bronisława Gabzdyl, rodziców, dziadków, ++ z rodzin Gabzdyl, Chmiel, Tomica, Wawrzyczek, Cymorek; domostwo do Opatrzności Bożej.

11.00 1. Podziękowanie Bogu za 40 lat pożycia małżeńskiego Krystyny i Tadeusza z prośbą o dalsze łaski zdrowie i Boże błogosławieństwo.

2. Z okazji 70 urodzin Heleny z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie w dalszym życiu.

16.30 Nieszpory

17.00 Za + męża Stanisława w 8 rocznicę śmierci, ++ z rodzin Mołek, Kamiński, Urbaniec, Sojka.

15.02.2021 Poniedziałek

17.00 Z okazji urodzin Barbary z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie w dalszym życiu.

16.02.2021 Wtorek

17.00 1. Za + Tadeusza Smelik - od pracowników Gabinetu Kosmetycznego „Renata”.

2. Za ++ Annę, Jana Waleczek, synów Franciszka, Józefa, Jana, córki Marię, Helenę i Otylię.

21.00 Apel Jasnogórski

17.02.2021 ŚRODA POPIELCOWA

7.30 Za ++ Emilię Stoszek w 4 rocznicę śmierci i Karola Stoszka - w 16 rocznicę śmierci.

16.00 Rudnik: Za ++ Lidię Majkut, Annę Gabzdyl, dziadków Otylię i Gustawa Wawrzyczek, ++ Zofię, Józefa Gabzdyl; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za + Wojciecha Łazarz - od od Zarządu i Zawodników LKS „Błyskawica”.

18.02.2021 Czwartek

17.00 1. Za ++ Annę, Jana, Marię, Piotra, Kazimierza, Stanisławę, + o. Ottona.

2. Za + Wojciecha Łazarz - od rodzin Matuszek i Ćwiertnia.

19.02.2021 Piątek

15.30 Rudnik: Droga Krzyżowa

16.00 Rudnik: Za + Helenę Szuster - od wnuka Szymona z rodziną.

16.15 Droga Krzyżowa

17.00 Za + Rudolfa Bijok - od rodzin Piekarczyk i Kajura.

20.02.2021 Sobota

8.00 Za + Tadeusza Smelik - od rodziny Wołowców z Brzeszcz.

17.00 Za + Dominikę Tumas - w 2 rocznicę śmierci.

21.02.2021 I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

7.30 Do Miłosierdzia Bożego o wieczną szczęśliwość dla ++ Józefa, Joanny Kula, dzieci, wnuka Jarosława, Józefa, Joanny Czyż, rodziców, rodzeństwa oraz za rodzinę do Opatrzności Bożej.

9.30 Rudnik: Za + Lidię Majkut w 7 rocznicę śmierci; domostwo do Opatrzności Bożej.

11.00 Za + Helenę Morawiec - od pracowników Hurtowni Koterbicki.

16.15 Gorzkie Żale - Kazanie Pasyjne

17.00 Za + Tadeusza Smelik - od Franciszki Żyła z rodziną.

22.02.2021 Poniedziałek ŚWIĘTO KATEDRY ŚW. PIOTRA, APOSTOŁA

17.00 Za + + Antoninę, Adolfa Czempiel, synów Stanisława i Karola, 2 córki, 3 zięciów, wnuka Zbigniewa, Marię Tomica, ++ z rodziny Pinkas, dusze w czyśćcu cierpiące.

19.00 Nabożeństwo Pompejańskie

23.02.2021 Wtorek

17.00 1. Za ++ Wojciecha Łazarz - od członków OSP w Końcyczach Wielkich.

2. Za + Tadeusza Smelik - od rodzin Matuszek i Ćwiertnia.

24.02.2021 Środa

16.00 Rudnik: Za ++ Martę, Augustyna Szczypka, Anielę Brachaczek, 2 mężów, Emilię, Augustyna Szczypka, Tadeusza Szczypkę, Elżbietę Bijok, Helenę, Stanisława Biedrawa, Elżbietę, Józefa Lose; domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za + Helenę Morawiec - od byłych i obecnych pracowników Przedszkola w Końcyczach Wielkich.

25.02.2021 Czwartek

17.00 1. Za ++ Marię Wawrzyczek, synów Jana i Edwarda; za rodzinę do Opatrzności Bożej

2. Za + Tadeusza Smelik - od rodziny Korzonek.

26.02.2021 Piątek

15.30 Rudnik: Droga Krzyżowa

16.00 Rudnik: Za ++ Bolesława Zahraj, żonę Annę, syna Zygmunta, rodziców z obu stron oraz opiekę Opatrzności Bożej dla całej rodziny.

16.15 Droga Krzyżowa

17.00 Msza św. 6 - tyg.

27.02.2021 Sobota

8.00 Za + Tadeusza Smelik - od sąsiadów Borski i Pszczółka.

17.00 Za + Edwarda Żyłę, ++ rodziców.

28.02.2020 II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

7.30 Za + Helenę i Franciszka Morawiec - od rodzin Branny i Balcer.

9.30 Rudnik: Za ++ Juliusza Gabzdyl, Wandę Gabzdyl, ++ z rodziny, dusze w czyśćcu cierpiące; domostwo do Opatrzności Bożej.

11.00 Za + Wojciecha Łazarz - od rodzin Kula i Smelik.

16.15 Gorzkie Żale - Kazanie Pasyjne

17.00 Za ++ Jana, Emilię Waleczek.

LITURGICZNE OBCHODY MIESIĄCA:

- 02.02.** – Święto Ofiarowania Pańskiego
- 03.02.** – wspomnienie Św. Błażeja, biskupa i męczennika
05.02. – Wspomnienie Św. Agaty, dziewicy i męczennicy
- 06.02.** – Wspomnienie Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy
- 10.02.** – Wspomnienie Św. Scholastyki, dziewicy
- 11.02.** – Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes
- 14.02.** – Święto Świętych Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa, patronów Europy
- 17.02.** – **ŚRODA POPIELCOWA**
- 22.02.** – Święto Katedry Św. Piotra, Apostoła

Nabożeństwa Pompejańskie
22 lutego (tj. poniedziałek)
godzina 19.00
 Zapraszamy do licznego udziału

NABOŻEŃSTWA

W każdy **wtorek** po Mszach św. – nabożeństwo do Św. Michała Archanioła, Patrona naszej Parafii

W każdą środę po Mszy św. – Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

W każdy **czwartek** od godz. 16.00 – Godzina Święta

W **III piątek miesiąca** po Mszy św. – Koronka do Bożego Miłosierdzia

16 dnia miesiąca o godz. 21.00 – Apel Jasnogórski połączony z różańcem dziękczynnym za dar kanonizacji Św. Jana Pawła II.

22 dnia miesiąca - o godz. 19.00 - **Nabożeństwo Pompejańskie**

I Czwartek – nabożeństwo o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne oraz za zmarłych kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii

I Piątek – oddajemy cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

I Sobota – Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny

Spowiedź św. – w tygodniu pół godziny przed Mszą św.

I czwartek, I Piątek i I Sobota – godzinę przed Mszą św.

Kancelaria Parafialna – czynna pn. - pt. w godz. 9.00 - 12.00

Protokoły przedślubne – pt. - godz. 19.00

Odwieziny Chorych – w czwartek 11 lutego – od godz. 9.00

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

- 05. II.** – Odnóżka – piątek
 ul. Cieszyńska 34, 32, 30, 28,
 ul. Lipowa 4
- 12. II.** – Odnóżka – piątek
 ul. Cieszyńska 8, 6, 12, 18, 20
- 19. II.** – Odnóżka – piątek
 ul. Lipowa 11, 9, 9 A, 10, 8
- 26. II.** – Odnóżka – piątek
 ul. Cieszyńska 11, 15, 21, 25
 ul. Żwirowa 5, 7

Miesięcznik Parafii p. w. św. Michała Archanioła w Kończycach Wielkich

Zespół Redakcyjny: Ks. Prob. Andrzej Wieliczka, Ks. Mariusz Zemanek, Anna Matuszek, Józef Żyła, Tadeusz Machej, Joanna Wieliczka-Szarkowa, Teresa Staniek, Kamila Gawlas.

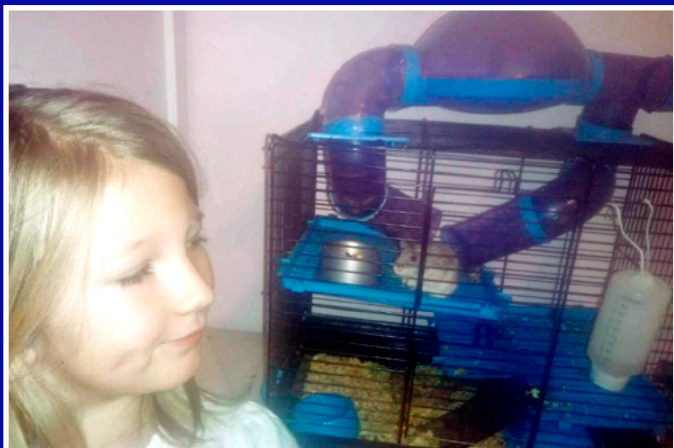
Adres Redakcji: 43-416 Kończyce Wielkie, ul. Kościelna 20, tel.: 33 856-93-10;
 e-mail: aniolkonczycki@interia.pl

Pismo przeznaczone do użytku wewnętrznego parafii.

Nr konta: **BS Cieszyn 50 8113 1017 2003 0176 5694 0001**

**W CZASIE NAUKI
ZDALNEJ NAJMŁODSI
UCZNIOWIE
POCHWALILI SIĘ
SWOIMI ZWIERZĄTKAMI**

KOCHANA BABCIU ! KOCHANY DZIADKU!

Z OKAZJI DNIA BABCI I DZIADKA ŻYCZYMY WAM DUŻO ZDROWIA,
BŁOGOSŁAWIEŃSTWA BOŻEGO, RADOŚCI, WSZELKIEJ POMYŚLNOŚCI
ORAZ POCIECHY Z WNUKÓW.

ŻYCZY:

SPOŁECZNOŚĆ ZESPOŁU SZKOLNO-PRZEDSZKOLNEGO